

Венозна гіперемія

Підготувала Мала Олена

BY MALA LENA

Венозна гіперемія – це підвищене
кровонаповнення органа або ділянки тканини
внаслідок утрудненого відтоку крові по венах.

BY MALA LENA

Етіологія венозної гіперемії:

- 1) внутрішньосудинні чинники (закупорка вен тромбом або емболом);
- 2) позасудинні (здавлення вен іззовні пухлиною, рубцем, збільшеною маткою та ін.);
- 3) фактори самої судинної стінки (вроджена слабкість стінки вени внаслідок недостатнього розвитку гладком'язових клітин та еластичних волокон);
- 4) порушення загальної гемодинаміки (серцева недостатність, знижена присмоктувальна дія грудної клітки при обмеженні дихання, утруднений кровоток в малому колі кровообігу).

BY MALA LENA

Симптоми ВГ: ціаноз (синюшність); збільшення органу або ділянки тканини; місцеве зниження температури; набряк; підвищений тиск в венах і капілярах застійної ділянки; уповільнений кровоток; діапедез еритроцитів; можливі маятникоподібний рух крові і стаз, гіпоксія, з часом – гіпертрофія м'язової оболонки вени, флебосклероз. Основним фактором, що обумовлює місцеві зміни при венозній гіперемії, є кисневе голодування.

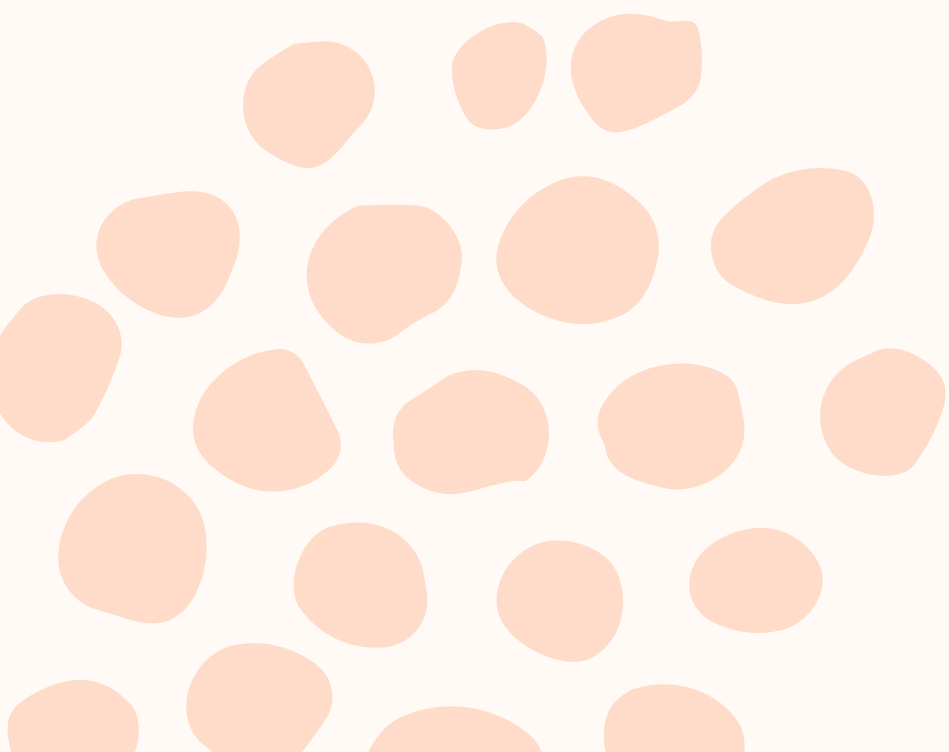

Ускладнення при хронічному перебігу: тромбоз, варикозне розширення вен, дистрофічні порушення, склероз органа. Одночасно з місцевими змінами при венозній гіперемії можливі і генералізовані гемодинамічні порушення з тяжкими наслідками: при закупорці великих вен (ворітної, нижньої порожнистої вени) знижується артеріальний тиск, порушується живлення життєво важливих органів (серце, мозок). Внаслідок серцевої недостатності або паралічу дихання можлива смерть.

BY MALA LENA

Дякую за увагу!

BY MALA LENA